

2. *Зинкевич-Евстигнеева Т. Д., Гравенко Т.М.* Практикум по креативной терапии. – СПб.: ООО «Речь», 2001. – 400 с.

3. *Ткач Р.М.* Сказкотерапия детских проблем. СПб.: Речь; М.: Сфера, 2008. – 118 с.

Коломієць Анастасія Ігорівна

nkolomiets70@gmail.com

студентка бакалаврату спеціальності «Право»

Науковий керівник:

Франко Н.О., викладач кафедри філософії

ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

ВОЛОНТЕРСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ШЛЯХ ДО ПРОФЕСІЙНОГО САМОВИЗНАЧЕННЯ МАЙБУТНЬОГО СОЦІАЛЬНОГО ПРАЦІВНИКА

Сучасне суспільство характеризується не тільки високою динамікою соціальних процесів, але і трансформацією соціальних і персональних цінностей. При цьому існує ряд цінностей, які залишаються стабільними і незмінними абсолютно для всіх народів і в усі часи. До таких цінностей можна віднести добровільну роботу на благо суспільства. Саме участь у волонтерській діяльності є важливою для майбутніх соціальних працівників. С.Л. Рубінштейн писав: «Діяльність висловлює конкретне відношення людини до дійсності, в якому реально проявляється властивості особистості... У ході неї індивід виступає як суб'єкт, який цілеспрямовано впливає на об'єкт і задовольняє таким чином свої потреби [2, 35].

Очевидно, що держава не в змозі вирішити всі соціально-економічні проблеми без участі самих громадян. Волонтерство в сучасному світі виступає найбільш адекватним і ефективним інструментом успішного соціального розвитку та підвищення якостей людей. На сьогодні основною функцією діяльності саме соціального працівника є допомога людям пристосовуватися до складного, спеціалізованого, технологічно орієнтованого суспільства, а також надання ефективних послуг з метою поліпшення якості життя індивідам, суспільству, громадам, сім'ям. Передбачається, що люди, які обирають для себе подібну

професію протягом усього професійного шляху покликані надавати професійну допомогу своїм підопічним, мати гуманістичні ідеали та якості.

Соціальна активність у формі безоплатної допомоги нужденним, тобто волонтерство має дуже схожий ціннісний і гуманістичний базис, що й соціальна робота. Добровільна праця – один з найяскравіших феноменів людської цивілізації, який свідчить про еволюцію людського духу. Волонтерами можуть бути будь-хто, але найбільш численну категорію волонтерів мають становити студенти різних спеціальностей, особливо майбутні соціальні працівники, оскільки саме ця категорія залучена до волонтерської діяльності під час проходження учбової практики. Участь майбутніх фахівців у соціально значущій неоплачуваній діяльності надає їм прагнення до відповідальності не тільки за власне життя, а й за добробут суспільства в цілому, не дає розвиватися інфантильним настроям. Волонтерство надає можливість набути соціального досвіду, отримати рекомендації для подальшого просування та кар'єрного зростання, а деякі волонтери з часом починають реалізовувати свої авторські соціальні проекти.

Сьогодні роль волонтерського руху набуває більшого значення для соціального розвитку суспільства. Волонтер – це передусім, добра, милосердна людина, яка володіє неабиякими комунікативними навичками і приваблює до себе людей, розуміє проблеми оточуючих та співчуває їм, має бажання безкорисливо допомагати вирішувати проблеми інших людей. До того ж, волонтер характеризується порядністю, уважністю, відповідальністю, відвертістю зі своїми клієнтами [1, 52]. Участь у волонтерстві необхідні для професійної соціальної роботи, оскільки під час такої діяльності люди отримують такі лідерські якості: уміння зацікавити людей, залучити до справи, домогтися підтримки від державних та комерційних структур, а також поповнюють професійний досвід, підвищують культурний рівень, розвивають творчі здібності, розширюють свій кругозір.

Так як соціальною роботою займаються люди, яким не байдужі проблеми суспільства, вони вже безпосередньо є волонтерами. Це свідчить про те, що волонтерство є ресурсом соціальної роботи та суспільства [3, 123]. Заняття волонтерством

– це нові зустрічі і нові знайомства, це відмінний спосіб налагодження зв'язків, причому в таких контактах зазвичай не буває конфліктів, це спокійне, приємне, ставлення до життя. Людина проводить навчання управління власним часом, управління проектами, вивчає теми пов'язані з особистісним зростанням, отримує різноманітний життєвий досвід: це і практика ведення власних проектів, і вміння проводити заходи – від дитячих свят до чогось глобального, волонтерство дає можливість доторкнутися до якоїсь професії і подивитися на все зсередини й на практиці.

Волонтерство як важливий елемент професійного навчання студентів напряму підготовки «Соціальна робота» формує можливості для становлення студентів як фахівців у цій галузі. Активізація волонтерської діяльності дозволяє результативно формувати основні професійні цінності у майбутніх фахівців із соціальної роботи, а саме – роботу в інтересах клієнта, унікальність особистості, соціальну справедливість, партнерські взаємини з клієнтом, відповідальність, надійність фахівця для клієнта, індивідуальний підхід до клієнта, оперативність і пунктуальність в наданні допомоги клієнту. Основи добровольчої діяльності і підготовка до використання волонтерів на практиці повинні стати невід'ємною частиною професійної підготовки фахівців з соціальної роботи.

Отже, взяття участі працівниками соціальної роботи у волонтерській діяльності є важливим елементом. У рамках такої діяльності відбувається формування особистості: розвиваються ділові та особисті якості, відбувається виховання активної громадянської позиції. Серед ресурсів волонтерської діяльності можна виділити людські ресурси, оскільки волонтерами є люди, які добровільно беруть участь в роботі державних або громадських організацій. Добровольча діяльність це можливість знайти свої життєві орієнтири і усвідомити свою значимість для суспільства.

Список посилань:

1. Волонтерское движение : опыт, проблемы, перспективы : рабочие материалы семинара. – Киев, 2000. – С. 3–5.
2. Рубинштейн С.Л. Основы общей психологии. СПб., 2004.

3. Социальная работа с молодежью / Учебное пособие / Под ред. Д.п.н. проф. Н. Ф. Басова – М.: Издательско – торговая корпорация «Дашков и К»; 2007. – 382 с.

Колотило Мар'яна Олексійвна

kolotylo.mariana@gmail.com

кандидат філософських наук, доцент кафедри філософії

ФСП КПІ ім. Ігоря Сікорського

ОНЛАЙН-ВОЛОНТЕРСТВО У СУЧАСНОМУ СВІТІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА АКТУАЛЬНІ ПРАКТИКИ

Розгортання процесу інформатизації соціокультурної реальності, свідками чого ми всі є, маніфестує себе в тому числі через появу нових форм суспільної діяльності, що наздоганяють, а інколи й випереджають за темпами і сферою охоплення її традиційні форми. Описане вище в повній мірі стосується волонтерства, що має тривалу історію свого розвитку та усталені традиційні форми, які на сучасному етапі ознаменовані появою онлайн-волонтерства.

Ми усі добре знайомі з принципами та механізмами здійснення волонтерської діяльності, що у практичному аспекті мислиться переважно з точки зору традиційного офлайн-волонтерства. Відтак, дослідницький інтерес викликають специфічні особливості саме його онлайн-форми, котрі й розглянемо наразі.

По-перше, певний рівень анонімності участі, що дозволяє знизити рівень соціальної диференціації між волонтерами у процесі реалізації волонтерської допомоги: вік, стать, інші особливості особистості волонтера перестають відігравати будь-яку роль, а відтак створюються передумови для адекватної оцінки участі волонтера з урахуванням його внеску. По-друге, вища міра регуляції волонтерської участі. Волонтер отримує реальну можливість обрати для себе більш вільно час, простір для виконання волонтерської роботи, тобто сформувати графік своєї роботи, вдалий для поєднання волонтерства з іншими життєвими подіями. Також існує можливість більш «легкого» (з точки зору міжлюдських взаємин) входу та виходу з волонтерства.